

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: I. Potînga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican, V. Clima

Dosarul nr. 3ra-840/17

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadî
Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ursu Silvia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Silvia împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind recunoașterea faptului activității în calitate de funcționar public în perioada 23 aprilie 1993 – 22 octombrie 2002, efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă, calcularea și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public 1993-2002 în legătură cu încetarea relațiilor de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Ursu Silvia, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 07 februarie 2013 Ursu Silvia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a RM privind declararea acțiunilor de reținere a mijloacelor bănești în mărime de 8 311,80 lei, obligarea de a-i restitui suma de bani reținută și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public 1993 - 2002, în legătură cu încetarea relațiilor de muncă.

În motivarea acțiunii a indicat, că prin ordinul Procurorului General al RM nr. 1165-p din 02 noiembrie 2012, conform art. 72 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură s-a dispus, ca după eliberarea din funcție de procuror în Procuratura mun. Chișinău din data de 14 noiembrie 2012, să i se plătească indemnizația unică egală cu produsul înmulțirii salariului lunar la 10 ani lucrați în funcție de procuror. Executarea ordinului a fost dispusă secției finanțe și contabilitate din cadrul direcției finanțe și logistică.

Conform datelor prezentate de contabilitatea Procuraturii Generale a RM la executarea ordinului în cauză în noiembrie 2012, suma calculată de 42 000 lei 00 bani au fost efectuate următoarele rețineri: impozitul pe venit în sumă de 6 841 lei 80 bani; prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 1 470 lei 00

bani și rețineri în sumă de 8 311,80 lei (din indemnizația calculată și transferată la cardul bancar pe data de 14 noiembrie 2012).

Consideră reclamanta că reținerile descrise contravin prevederilor legislației în vigoare. Indică reclamanta că la data de 12 decembrie 2012, în conformitate cu stipulările art. 14 Legea contenciosului administrativ nr.783-XIV din 10 februarie 2000, s-a adresat cu cerere prealabilă către Procurorul General al RM prin care a solicitat înlăturarea încălcărilor de lege cu transferul sumelor nelegitim reținute din indemnizația plătită conform ordinului nr. 1165-p din 02 noiembrie 2012 la contul bancar, precum și efectuarea calculelor cu achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale a RM (în anii 1993-2002), în legătură cu încetarea relațiilor de muncă.

Examinând cererea prealabilă, administrația, la 11 ianuarie 2012, prin scrisoarea cu nr. 30-12d/13-8 i-a comunicat că reținerile au fost efectuate conform legislației, astfel respingând cererea de înlăturare a încălcărilor de lege, generate de actul administrare unilateral al administrației Procuraturii Generale a RM. În motivare au fost invocate scrisorile Ministerului Finanțelor și Inspectoratului Principal de Stat, unde se specifică că indemnizația unică pentru procurori care demisionează sau care întrunesc condițiile pensionării se va considera drept sursă de venit impozabil și se impozitează conform prevederilor art. 15 din Codul Fiscal.

Atrage atenția reclamanta că contrar prevederilor art. 27 din Legea cu privire la Procuratură răspunsul la cererea prealabilă n-a fost semnat de către conducătorii instituției (angajator) care este ordonatorul de finanțe, dar de contabil șef Ioana Corobceanu. În opinia reclamantei, răspunsul este ilegal și incomplet. Angajatorul nu s-a expus referitor la solicitarea privind calcularea și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale a RM (în anii 1993-2002), în legătură cu încetarea relațiilor de muncă. Faptul dat este probat prin inscripțiile din carnetul de muncă. Acesta este o garanție socială, asigurată prin art. 25 al Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995.

Consideră reclamanta că acțiunile Procuraturii Generale a RM de reținere a impozitului pe venit în sumă de 6 841 lei 80 bani contravin prevederilor art. 20 lit. g) din Cod Fiscal, care enumera sursele de venit neimpozabile și stipulează în venitul brut nu se includ indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației. La fel, acțiunile contravin și punctului 9 al anexei nr. 3 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002 și acțiunile de reținere a primei respective în sumă de 1 470 lei 00 bani.

Reieșind din cele expuse solicită reclamanta Ursu Silvia admiterea prezentei acțiuni, recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile administrației Procuraturii Generale a RM cu privire la efectuarea reținerilor de 8 311, 80 lei (din indemnizația calculată și transferată la cardul bancar la data de 14 noiembrie 2012) cu obligarea reclamatului să înlătore încălcările comise și încasarea în beneficiul său a sumei de 8 311, 80 lei și obligarea administrației Procuraturii Generale a RM să calculeze și să achite indemnizația unică pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale (în anii 1993-2002) în legătură cu încetarea relațiilor de muncă.

Pe parcursul examinării cauzei Ursu Silvia a depus o cerere de concretizare

(f.d. 16-19), în care a indicat că cerința referitor la încasarea în beneficiul său a sumei de 8 311, 80 lei reținute din indemnizația plătită conform ordinului nr. 1165-p din 02 noiembrie 2012 a fost satisfăcută. Cât privește calcularea și achitarea de către Procuratura Generale a RM a indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale (în anii 1993-2002) în legătură cu încetarea relațiilor de muncă, pretenția a rămas fără examinare. Suplimentar, reclamanta consideră necesar să fie recunoscut faptul activității sale în calitate de funcționar public în cadrul Procuraturii Generale a RM în perioada 23 aprilie 1993-22 octombrie 2002. În susținerea pretențiilor reclamanta a invocat că conform înscrierii din carnetul de muncă, în perioada 28 aprilie 1993-28 octombrie 2002 a activat în diverse secții din cadrul Procuraturii Generale a RM în calitate de inspectoare, inspector superior și specialist principal. Datele indicate sunt incomplete, deoarece nu sunt enumerate toate secțiile în care a activat (secția supraveghere a activității de urmărire penală a organelor Serviciului Securitate și Informații și a Departamentului control vamal, secția supraveghere generală, ecologie și minori, secția secretă), lipsesc înscrierile care confirmă atestarea și conferirea gradelor de calificare. Astfel, inițial, dispunând de studii superioare, la 28 aprilie 1993 a fost angajată în calitate de inspectoare a Secției de supraveghere a anchetei în organul securității naționale din cadrul Procuraturii Republicii Moldova. Pe parcursul activității, în urma atestărilor care au avut loc, a fost numită în funcțiile de inspector superior și specialist principal.

Susține reclamanta Ursu Silvia că prezentului raport juridic îi sunt aplicabile prevederile Legii serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995. Conform prevederilor art.22 alin. (1) și (2) din Legea serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995 se prevede ca funcționarii publici să fie supuși atestării periodice (odată la 3 ani), iar autoritățile publice centrale urmau să creeze comisii de atestare, care să acționeze în baza unui regulament aprobat de aceste autorități. O astfel de comisie în cadrul Procuraturii Generale a fost creată și a activat, însă în carnetul de muncă eliberat reclamantei lipsesc careva înscrieri privind atestarea ei și acordarea gradelor de calificare. În acest context și art. 2 din Legea nr. 1263 din 17 iulie 1997 despre Regulamentul de conferire a gradelor de calificare funcționarilor publici expres stipulează că funcționarilor la data publicării prezentei legi (25 septembrie 1997), lucru în serviciul public li se confereau inițial grad de calificare conform rangului funcției deținute, în corespundere cu pregătirea profesională și eficiența muncii, în baza propunerilor pe care o comisie constituită special în acest scop le prezintă conducătorului autorităților publice respective. La fel și în pct. 11 al Regulamentului de conferire a gradelor de calificare, aprobat prin Legea nr. 1263 din 17 iulie 1997, se indică obligativitatea consemnării conferirii gradului de calificare în carnetul de muncă.

Menționează reclamanta Ursu Silvia că în răspunsul la cererea prealabilă, contrar prevederilor art. 15 al Legii contenciosului administrativ, pârâtul în termenul prevăzut de lege n-a examinat și nu s-a expus referitor la solicitarea privind calcularea și achitarea pentru funcția de specialist principal. Datele indicate sunt incomplete, deoarece nu sunt enumerate toate secțiile în care a activat (secția supraveghere a activității de urmărire penală a organelor Serviciului Securitate și Informații și a Departamentului control vamal, secția supraveghere generală,

ecologie și minori, secția secretă), lipsesc înscrierile care confirmă atestarea și conferirea gradelor de calificare. Astfel, inițial, dispunând de studii superioare, la 28 aprilie 1993 a fost angajată în calitate de inspectoare a Secției de supraveghere a anchetei în organul securității naționale din cadrul Procuraturii Republicii Moldova. Pe parcursul activității, în urma atestărilor care au avut loc, a fost numită în funcțiile de inspector superior și specialist principal.

Susține reclamanta Ursu Silvia că, prin acțiunile angajatorului i-a fost lezată dreptul fundamental la proprietate, consfințit în art. 46 din Constituție și în art. 1 Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a reiterat că reținerile de către stat a sumelor de bani care le revin reclamantilor cu titlu drepturi, izvorâte din contribuțiile în cadrul regimurilor de securitate constituie drepturi patrimoniale care intră sub protecția art. 1 din Protocol 1 CEDO.

Reieșind din cele expuse solicită reclamanta Ursu Silvia recunoașterea faptului activității angajatei Ursu Silvia în calitate de funcționar public în cadrul Procuraturii Generale a RM în perioada 23 aprilie 1993 - 22 octombrie 2002; efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă și obligarea administrației Procuraturii Generale a RM să calculeze și să achite indemnizația unică pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale a RM (în anii 1993-2002) în legătură cu încetarea relațiilor de muncă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2016, acțiunea înaintată de Ursu Silvia împotriva Procuraturii Generale a RM privind recunoașterea faptului activității în calitate de funcționara public în perioada 23 aprilie 1993 - 22 octombrie 2002, efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă, calcularea și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public 1993-2002, în legătură cu încetarea relațiilor de muncă, a fost respinsă ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, s-a admis apelul declarat de Ursu Silvia. S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2016 în partea în care a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Silvia împotriva Procuraturii Generale a RM privind recunoașterea faptului activității în calitate de funcționar public în perioada 23 aprilie 1993-22 octombrie 2002, efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă, calcularea și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale a RM în anii 1993-2002, în legătură cu încetarea relațiilor de muncă. S-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2016 în partea prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Silvia împotriva Procuraturii Generale a R.M. privind recunoașterea faptului activității în calitate de funcționar public în perioada 23 aprilie 1993 - 22 octombrie 2002, efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă, calcularea și achitarea indemnizației unice pentru perioada de activitate în serviciul public în cadrul Procuraturii Generale a RM în anii 1993-2002, în legătură cu încetarea relațiilor de muncă.

Nefiind de acord cu decizia menționată la 25 mai 2017, în termenul prevăzut de lege, Ursu Silvia a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei

Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

La 27 iunie 2017 Procuratura Republicii Moldova a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ursu Silvia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea actelor judecătorești.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ursu Silvia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ursu Silvia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță